

En hilsen om en glædelig jul fra Nordirland

Én dag tilbage i Belfast. Én dag tilbage i vores by. Én dag tilbage som Erasmus-studerende.

Det er helt mærkeligt at tænke på, at det nu er tre måneder siden, vi rejste mod Storbritannien; nervøse, men med store forventninger til vores ophold her på Stranmillis University College. Vi har oplevet så ubeskriveligt meget; opbygget venskaber med folk fra det meste af verden, kommet ind under huden på de lokale, siddet på første række til oplevelsen af en stærk og stadig dominerende religion, besøgt hver et hjørne af dette fantastiske land, hvis natur slår benene væk under én, og sidst men ikke mindst har vi fået talt sproget herovre, så vi tilnærmelsesvis er blevet irere.

Det er derfor med en rygsæk stoppet til randen af minder, at vi i morgen atter drager mod det jyske. Samtidig er vi begge klar over, at det ikke er sidste gang, vi vil krydse Belfasts gader, når vi i morgen tidlig drager mod stationen. En lille del af den smukke by tager vi med os hjem; resten glæder vi os til at gense.

December har været en travl tid på Stran. Assignments skulle afleveres, oplæg afholdes og det sidste pensum inden jul læses op. Samtidig har nærmest den halve skole på én eller anden måde taget del i årets store Pantomime-forestilling; Cinderella! Det var en oplevelse, der bandt folk sammen – mange, mange timer blev brugt i teateret, og resultatet blev i al beskedenhed nu også ganske godt.

En tidskrævende faktor var den længe ventede School Placement, altså vores praktik. Vi havde kun mulighed for at komme ud til observering i sammenlagt fire dage, men det var nu noget, vi havde set frem til. Skolesystemet funktion herovre er immervæk en væsentlig faktor i vores ophold. Vi blev sendt ud til to forskellige skoler, Gramma Schools vel at mærke, hvilket er toppen af poppen, når vi taler elever. Herovre skal alle elever igennem en test, når de fylder 11, og alt efter hvordan resultatet bliver af denne, fortsætter de på Gramma School eller på Secondary School, der ikke er helt så teoretisk som førstnævnte.

Vi havde hver især interessante oplevelser ude i vores respektive skoler, men generelt var det småt med det kreative i klasserummet, og tavleundervisning var den hyppigst benyttede undervisningsmetode. F.eks. viste det sig, at alle biologitimerne på den ene skole foregik indenfor! Chokerende oplysning eftersom faget mere end så mange andre ville være oplagt at flytte udenfor. Derimod viste et fag som religion sig at være langt mere diskuterende og udbytterige end forventet. Eftersom så stort et antal i befolkningen er kristne i meget høj grad, må vi indrømme at have forventet, eller måske snarere frygtet, en tydelig envejskommunikation i netop dét fag. Der var dog helt andre boller på suppen; emner som filosofi, buddhisme og mirakler blev ivrigt vendt i det engagerede klasserum, og læreren var yderst kompetent. Hun fremstod neutral og lydhør

overfor enhver mening, provokerede når der var behov derfor og fremmanede derved en tryk stemning, hvor alle kom til orde, uden at føle sig fornærmet eller ikke respekteret.

Alt i alt var det nogle rigtige gode dage i skolerne, og det var fedt at få lov til at opleve undervisningen ude i det virkelige liv på helt tæt hold.

De sidste par uger har desuden budt på en mængde sociale arrangementer, som meget af vores tid er gået med. Danish Night for anden aften. Vi lavede Secret Santa alle trak et navn, skulle man sørge vedkommende – dem om at give, da vi ville danske udgave af som oftest er en fordeling.

Eftersom vi først veldækkede gang efter naturligvis oplagt pebernødder og dem ris a la kokkereret, selvom det meste af byen kirsebærsøvs Nordirland og vi hinbærsyltetøj...

Bl.a. afholdte vi en pigerne i vores flat den havde i forvejen aftalt at for hinanden – altså hvor og uden at røbe sig selv for en julegave fra alle til men derudover bad vi medbringe endnu en lille introducere dem for den pakkeleg, hvor resultatet væsentlig mere unfair

bænkede os om det julebord ude i flat'ens aftensmad, var det udover vaniljekranse, brune kager at servere mande. Vi havde selv vi efter en rundrejse i måtte indse, at åbenbart ikke er et hit i måtte i stedet ty til

Der var vist lidt delte meninger om smag og konsistens, men faktum var nu engang, at man kæmpede om mandel og efterfølgende gave, så ned skulle det – og vinderen blev fundet. Når blot man medbringer en tilpas stor, tung og flot indpakket gave, så bliver kampen om "the big box" først for alvor seriøs; vi grinede i det hele taget bare rigtig meget dén aften, og det var skønt med en sidste aften sammen med alle tøserne fra College Navan's Penthouse!

Vi har haft en fantastisk tid i Belfast! Det har været en friskt pust til vores uddannelse – en mulighed, vi er meget taknemlige for at have kunne benytte os af. Professionelt er mange ting blevet sat i perspektiv; der er pludselig flere måder at gøre tingene på. Rent personligt kan det slet

ikke beskrives, hvor meget vi har rykket os – måske mest fordi, mange sider endnu ikke helt er gået op for os.

Glædelig jul til alle derhjemme – i morgen slutter vores nordiske eventyr! Forhåbentligt benytter andre sig af denne fantastiske mulighed og skaber sig et ligeså specielt og fantastisk kapitel i deres uddannelse.

Mange kærlige hilsner og på gensyn i det nye år!

- Karina og Anne